

1897

1ste Del af Lovf. om det kongelige Theaters economiske Forhold.

1898

Man gif altsaa til et nyt frit Valg paa een Viceformand, hvorved der afgaves 82 Stemmesedler, men deraf var 1 blank; der var saaledes 81 gyldige Stemmesedler, og det afgjørende Fleertal var altsaa 41 Stemmer. Valgt blev J. N. Hansen med 47 Stemmer (B. Christensen 31 Stemmer).

Endelig stred man til Valg af 4 Secretairer.

Efterat Stemmesedlerne vare indsamlede, bemærkede

Formanden: Efter en foreløbig Op-
telling er der indsamlet 78 Stemmesedler, men jeg skal anmode de ærede Secretairer om nærmere at optælle dem, medens vi gaae til den unde Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gif altsaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov om det kongelige Theaters economiske Forhold“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1887 ff.)

Bale: Den ærede Kirke- og Underviisningsminister har allerede tidligere bebudet, at han vilde forelægge et Forslag til Ordningen af Theater spørgsmaalet. Det var ikke Mere, end hvad man var berettiget til at vente; thi de Forhandlinger, som ere gaaede forud, maae jo føre til den Overbeviisning, at et Spørgsmaal som dette ikke i lang Tid kan henstaae uafgjort. Spørgsmaalet er nu væsentlig om, hvorledes denne Sag skulde afgjøres. I Motiverne til Loven ligesom ogsaa i det Foredrag, hvormed den høitærede Kirke- og Underviisningsminister forelagde dette Forslag, er der blevet rettet et directe Spørgsmaal til Folkethinget om, hvorvidt det vilde have, at Theatret skulde vedblive at bestaae

som et af Statsklassen understøttet Statsinstitut, og i bekræftende Tilfælde, hvor stort Statens Tilskud da maatte være. Men den høitærede Minister bemærkede tillige ved at forelægge Loven, at dette Spørgsmaal skulde Folkethinget bevare paa den Maade, at det paa Finantsloven for iaar bevilgede først de 50,000 Rd., som der har været Tale om i de næstforegaaende Aar, og desuden det Sædtillæg, som forrige Aar blev nægtet paa Finantsloven. Det skulde altsaa være Folkethingets Besvarelse af, hvorvidt det ønskede, at dette Institut skulde fremdeles være et Statsinstitut. Nu maa jeg gjøre den Bemærkning, at alle de, der staae i nærmere Berørelse med Administrationen, ikke kunne fortænke den høitærede Kirke- og Underviisningsminister og vistnok heller ikke nogen kommende Underviisningsminister i, at han søger at faae det meest Mulige til dette Statsinstitut, men saa venter jeg nu ogsaa, at saavel den nuværende Kirke- og Underviisningsminister som de tidligere Underviisningsministre, der have haft Sæde i denne Sal, ville indrømme, at Rigsdagen nødvendigviis maae betragte et Forhold som dette fra et andet Synspunkt end Administrationen. Disse to forfjellige Synsmaader maae mødes, for at et Resultat kan bringes tilveie. Det, der maa klages over, er, at det ikke længere gaaer hvert Aar paa Finantsloven at have en vidtløftig og uhyggelig Forhandling om et Spørgsmaal som Theaterloven. Den høitærede Minister erklærer i de Motiver, der ledsage det nærværende Lovforslag, at det er forelagt stemmende i det Væsentlige med det, der forelaa i sidstafvigte Samling. Dette sidstnævnte Forslag blev der nægtet Vedtagelse af dette Thing. Naar nu den høitærede Minister ikke besto mindre forelægger dette Forslag i det Væsentlige som det, der forelaa i forrige Samling, saa søger jeg en Forklaring deraf i den Omstændighed, at der siden den Tid er foregaaet Forandring med Folkethinget, hvorved dette omtrent for $\frac{1}{3}$ af sine Medlemmer er blevet et andet end tidligere. Ellers